Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 22 (754) * joi 2 iunie 1960 * 8 pagini 30 bani

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

Pionierii unității de la Școala de 7 ani, din comuna Dorna-Candreni regiunea Suceava, au depus 300 ore de muncă patriotică la curățirea și înfrumusețarea parcului școlii și a șoselei comunale. Au mai plantat 1.100 puieți și au strîns aproape 2.000 kg fier vechi.

*

Acum cîteva zile, pionierii din comuna Preajba de Sus regiunea București au pornit cu sape și greble spre pădurea Braniștea. Numai în cîteva ore au prășit 3 ha de puieți.

Și pionierii din comuna Casimcea, regiunea Constanța au participat la înfrumusețarea comunei lor, la curățirea izlazului colectivei. Astfel, într-una din zile au curățat 50 ha de izlaz.

*

„Vrem să fie comuna noastră mai frumoasă" și-au spus pionierii din comuna Dealul Lung, regiunea Galați și în cîteva zile numai, au plantat aproape 20.000 de puieți.

*

„Pionierii din comuna Smîrdioasa, regiunea București au amenajat în fața școlii un parc al pionierilor". Aici, au plantat 100 de castani, au aranjat ronduri de flori, au plivit aleile parcului.

*

Pionierii din comuna Dăești, regiunea Pitești, nu numai că au plantat 15.000 de puieți de salcîm dar au pregătit aproape 200 de gropi pentru plantarea pomilor fructiferi care se va face la toamnă.

*

„Am strîns 7.700 kg de fier vechi dar nu numai atît" spun pionierii din comuna Hărman regiunea Stalin și tot în cinstea Congresului, ei au difuzat în rîndul țăranilor colectiviști mai mult de 100 de cărți.

*

„Să încheiem trimestrul III cu medii bune și foarte bune!" este hotărîrea pe care au luat-o pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Bucșani, raionul Videle. Rezultatele se văd de pe acum. In cataloage sînt tot mai multe note de 8, 9 și 10.

Viitorul e al vostru

Alexandru Codescu
Erou al Muncii Socialiste, maistru al atelierelor de cazangerie de la Grivița Roșie, București

V-ați născut în anii noștri de democrație populară, ați crescut sub soarele păcii, al muncii avîntate pentru construirea socialismului. Acum, cei mai mari dintre voi pășiți în viață. Datoria voastră este de a învăța, și pentru aceasta partidul v-a creat toate condițiile. Aveți școli și după cum ați putut citi și în gazeta voastră, în anii 1960—1965 se vor construi încă 15.000 săli de clasă. Dar parcă numai despre aceasta e vorba? Viața noastră, a voastră, va fi și mai bună. Proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres prevede construirea de noi apartamente, pentru familiile oamenilor muncii, mai multă îmbrăcăminte, mai mult zahăr, mai multe teatre, cinematografe, cămine culturale. Cine se va bucura de toate acestea? Voi, dragii mei prieteni. Mai mult: Proiectul de Directive vorbește chiar și despre viitorul vostru, un viitor minunat. Pentru el trebuie însă să vă pregătiți, să învățați temeinic. Pentru a lucra la combinatul siderurgic de la Galați, la complexul petrochimic de la Brazi, în bazinele carbonifere, în G.A.C. — trebuie să știți să mînuiți mașinile, să cunoașteți realizările noi ale tehnicii. Mașinile noi, creșterea productivității muncii, cer o calificare înaltă și voi trebuie să v-o însușiți. A fi pionier înseamnă a fi în primele rînduri. Dovediți că sînteți adevărați pionieri. Mulți dintre voi vor face parte dintre cei 260.000 muncitori calificați care se vor pregăti în școli profesionale și vor intra în producție — așa cum prevede Proiectul de Directive — între anii 1960-1965. Uite, chiar școala noastră profesională C.F.R. vă stă la dispoziție. Și sînt atîtea școli!... Fiți mineri, oțelari, strungari, tractoriști, crescători de animale, țesătoare și chiar ca mine, cazangii! De toate aceste meserii și de altele noi este nevoie în patria noastră. Invățați-vă lecțiile, aplicați cele învățate în atelierele școlare sau pe loturile experimentale, în practica la uzină. Mîine, ca elevi ai școlilor profesionale, veți învăța și mai mult. Pregătiți-vă temeinic pentru viitoarea profesiune. Impreună, umăr la umăr cu voi, cei ce terminați clasa a VII-a, îndeplinim sarcinile pe care ni le încredințează partidul, să construim socialismul în patria noastră dragă, Republica Populară Romînă.

1 Iunie — Ziua Internațională pentru apărarea copilului

La Casa pionierilor din Iași

1 Iunie, zi de sărbătoare. Copiii de la Casa pionierilor din Iași fac ultimele pregătiri Peste cîteva minute vor porni spre diferite puncte ale orașului unde vor prezenta programe artistice, vor oferi daruri celor mici.

Repertoriul echipelor e foarte bogat. Pionierii de la cercul de muzică vor încînta auzul spectatorilor cu multe cîntece printre care și „Partid iubit părinte" de L. Profeta, „Cîntec de leagăn" și „Rîd primăverile" de Blanter, „Lăcusta" de N. Oancea și altele.

Nici balerinele nu s-au lăsat mai prejos. Pentru reușita dansului tirolez, dansurilor „Cîntec de leagăn" și „Școlărița" ele au venit de multe ori la repetiții. Acum sînt emoționate. Oare vor avea succes în fața micuților?

— Dar aici, ce aveți?

— E secret, dar dacă totuși vreți să aflați, iată.

Și în fața ochilor apar zeci de blocnotesuri pe ale căror margini sînt cusute motive naționale, carpete, mileuri, șorțulețe multicolore. Toate sînt lucrate de mîinile harnice ale pionierilor de la cercul mîinilor îndemînatice și reprezintă darurile ce vor fi făcute astăzi copiilor de la grădinițele din oraș.

Pionierii se pregătesc de plecare. Au un itinerariu bogat. Cîntecele, dansurile și recitările lor vor colinda astăzi pe la grădinițe, la Spitalul de copii nr. 3, Spitalul Caritatea, Spitalul C. I. Parhon și în orășelul copiilor care s-a amenajat în Parcul Expoziției.

— Dar micii păpușari nu pornesc la drum? N-au pregătit nimic pentru ziua de 1 Iunie?

— Ba da, au pregătit, dar programul a fost prezentat în ziua de 27 mai la Casa pionierilor. Și ce haz au mai făcut micii spectatori cînd au văzut „Povestea lui Iepurică"!

E. ROȘCA

De ziua ta...

De ziua ta, fetița tatii, care este ziua tuturor copiilor din lume, spune ce veste — poveste aș putea să-ți aduc? Știu că îți plac păpușile dar și poveștile. Uneori nu știi cum să te împarți între prietena ta de cînd erai mică, Mașa, venită tocmai din Leningrad — o păpușă cu ochii albaștri și senini ca cerul rusesc — și între povestea lui Făt Frumos care-a luptat șapte zile și șapte nopți, ca să taie toate capetele balaurului.

Să-ți spun o poveste despre copiii din lume? Una adevărată? Pe care anume?

Cînd ți-am vorbit despre copiii din Italia, pe care i-am văzut mișunînd în jurul unor cocioabe, unor adevărate bordeie ca furnicile pe lîngă mușuroi — desculți, flămînzi, zdrențăroși — mi-ai zis că nu-i frumoasă povestea. Copiilor ca tine le plac poveștile luminoase, dar din păcate mai sînt pe lume și copii fără copilărie, fără bucurii și lumină...

Am luat-o pe altă cale... In Germania, acolo unde mai demult trăia un balaur ce înghițea copiii și azvîrlea foc pe nări, ca să aprindă lumea întreagă, am văzut cum viteiii cei adevărați, ostașii sovietici, l-au răpus pe blestematul șarpe, de numai rîme și fărîme au mai rămas din culcușul lui. Acolo, în Germania de răsărit, copiii învață să urască balaurii, să urască războiul și războinicii și cu mînuțele lor plantează pomi pe pămîntul în care mai zac schijele. La Rostok, pionierii lui Thälmann au primit o casă plutitoare, un vapor uriaș, unde învață meșteșugurile marinărești și de unde trimit dragostea și salutul lor copiilor din Uniunea Sovietică, din îndepărtata Chină, miilor de Mașe drăguțe din Leningrad sau Moscova și ție și prietenelor tale cu care te joci în grădină, cu care te pregătești să pleci spre plaja de aur a mării.

Povestea aceasta ai ascultat-o și ți-a plăcut cu atît mai mult cu cît la sfîrșitul ei ți-am pus în brațe un „Berliner-băr" — ursul berlinez, trimis de prietenii tăi, pe care-i cunoști deocamdată numai din fotografie și poveste.

Dar ce altă veste-poveste să-ți spun acum?

Că pe cînd te vei întoarce de la mare, pe calea noastră, a Griviței, șirul de blocuri ce abia răsar din pămînt, va fi cel puțin cu patru etaje, iar la toamnă le va avea pe toate nouă?

Steagurile și mîinile fluturate ale copiilor te vor saluta din apropierea stelelor...

Vei zice că asta e cea mai cunoscută poveste, acum, în țara noastră. Da, adevărat, foarte răspîndită, foarte firească. Dar chiar aici, pe această Cale a Griviței, cît sînge a curs din pieptul celor viteji, al comuniștilor, pentru ca toți copiii din țara aceasta să aibă copilărie fericită, să se scalde în bucurii ca în apa mării, să iubească numai poveștile cu lumină!

Intr-o zi o să ți le depene tata pe toate. Ca să înțelegi, ca să nu uiți, ca să poți merge mai departe cu ochii plini de lumină...

Pînă atunci, îți zic la mulți ani! și-ți sărut cosița de aur, fluturată de boarea primăverii.

ION BRAD

TELEGRAMĂ

Cu prilejul lui 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, redacția „Scînteii pionierului" felicită pe cititorii gazetei, pe pionierii și școlarii din întreaga țară, precum și pe prietenii lor, copiii sovietici și din celelalte țări socialiste. De asemenea, adresează un salut frățesc copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste, copii care, alături de părinții lor, luptă pentru pace, libertate și o viață mai bună.

Dragi cititori, pionieri și școlari, vă urăm să încheiați cu bine anul școlar, vă urăm să petreceți o vacanță plăcută, bucurîndu-vă din plin de minunatele condiții de viață pe care vi le-a creat partidul nostru iubit.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

Flutură cravatele roșii

Clipe de neuitat

Liniște. Sala de festivități e împodobită sărbătorește. Se primesc în rîndurile organizației noi pionieri. Ca și cei mici, toată unitatea e emoționată, clipe de neuitat. Fiecare pionier se gîndește în urmă. Un an, doi, cinci, cîți au trecut de atunci... Și aducerile aminte se perindă prin fața lor. Astăzi însă primesc cravata roșie cei mici. Ceremonialul pionieresc a fost ca și la celelalte adunări și parcă totuși a fost altfel. Se discută primirea în organizație a celor mai buni elevi din clasa a II-a A și B. Pionierii iau cuvîntul, toți sînt pentru dar, fiecare ar vrea ca să-i arate celui ce vine astăzi alături de el ce are de făcut, să transmită schimbului de astăzi toata experiența sa, tot ce are mai bun. Împreună cu tovarășa instructoare cei mici rostesc angajamentul solemn. Glasurile tremură, inimile bat, bat puternic.

„...Făgăduiesc să învăț și să mă comport astfel încît să devin un cetățean demn al scumpei mele patrii, Republica Populară Romînă".

Noii pionieri primesc cravata roșie, părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. Apoi privesc cu ochii umezi în jur. Încotro să te duci mai întîi? Și mama e aici, și tovarășa învățătoare, și prietenii. Ai vrea să-i strîngi pe toți la piept, să rîzi, să plîngi de bucurie. Și nu faci așa, acum nu mai ești „cel mic", ești pionier.

— Noii pionieri vor forma un nou detașament, detașamentul nr. 14, anunță tovarășa instructoare.

Așezați în primele bănci ei stau mîndri și fericiți. Detașamentul nr. 1 al clasei a VII-a a pregătit în cinstea lor un spectacol.

G. COSTIN

(După corespondența Ecaterinei Vasile din com. Cocargeaua, raionul Fetești, regiunea Constanța)

Mîini de aur

Cînd am intrat în sala „Expoziției pe țară a Micilor tehnicieni", organizată la Palatul pionierilor din București în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului, am avut o surpriză plăcută și, ca toate surprizele, neașteptată. M-am întîlnit cu o sumedenie de oameni: maiștri petroliști, lăcătuși, marinari cu chipuri arse de soare, strungari dibaci, țesătoare cu mîini de aur, radiofoniști și chiar... piloți gata echipați pentru zborul în Lună!

Am clipit din ochi, și mirarea s-a destrămat. Închipuirea o luase înaintea prezentului și poposise pentru o clipă în viitor, anticipînd ceea ce vor deveni, mîine, micii constructori de azi ai exponatelor.

E o expoziție uimitor de bogată și de diversă! Ea mărturisește pasiunea pionierilor noștri pentru muncă, pentru tehnică, felul în care știu să lege teoria de practică, precum și dragostea pentru locurile natale. Iată un magnetofon și un complex de amplificare, în perfectă stare de funcționare (construit de pionierii de la **Casa pionierilor din orașul Bistrița, regiunea Cluj**) dar și un minunat costum național (lucrat de pioniera **Cornelia Pop, din Oradea**); o excepțională machetă a unei instalații de distilație a țițeiului (executată la cercul de electromecanică al **Casei pionierilor din Ploești**) dar și o... stație interplanetară, cu astronauți, aparate, mijloace de zbor (lucrată de pionierul **Nemeș Koloman, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 2 din Arad**); macheta G.A.C. „Ilie Pintilie" din comuna Valea Mare, regiunea Pitești (lucrată de **12 pionieri de la Casa pionierilor din Pitești**), dar și macheta motonavei „Transilvania" (executată la **Casa pionierilor din Brăila**). Priceperea pionierilor-mici tehnicieni o dovedesc și numeroasele panouri cu scule realizate de ei (clești de diverse dimensiuni, bomfaiere etc.), obiectele cu scopuri didactice, (motorașe electrice, aparate de măsură, detalii de mașini)...

Iată deci că imaginara întîlnire de-o clipă cu pricepuții petroliști, lăcătuși, strungari, țesătoare, tîmplari a avut o bază foarte, foarte reală...

SANDU ALEXANDRU

* *

Vă prezentam mai jos, în fotografii, de la stînga la dreapta, cîteva dintre obiectele aflate la expoziția de la Palatul pionierilor. Mai întîi „stația interplanetară" a lui Nemeș Koloman din Arad. O asemenea stație nu mai este astăzi de domeniul fanteziei. Marile înfăptuiri ale științei sovietice au dovedit că nu-i departe ziua cînd omul va zbura în Cosmos. În continuare, un aparat de radio (3+1 super) realizat în cadrul cercului de telecomunicații al Palatului pionierilor din București. Interesantă este caseta acestui aparat: încrustată în motive naționale, ea reprezintă în partea corespunzătoare difuzorului, insigna pionierească. Iată și instalația de distilație a țițeiului, machetă executată la Casa pionierilor din Ploești. Micii constructori de azi sînt petroliștii de mîine. Cu multă migală au lucrat pionierii din Pitești la această machetă a G.A.C. din comuna Valea Mare. În zilele secerișului, se vor afla și ei pe ogoare, la strîns spice. Urmează magnetofonul realizat de micii tehnicieni de la Casa pionierilor din Bistrița, regiunea Cluj. El este un veritabil succes al pionierilor pasionați de tehnica înaintată. Și, în sfîrșit, o adevărată operă de artă aplicată: o căsuță pentru păsărele, lucrată la traforaj într-unul din cercurile Casei pionierilor din Suceava.

Viața pionierească

Poșta vacanței

Răspundeți-i și voi lui Nicușor!

Nicușor Predescu și Vasilică Stamate sînt cunoștințe vechi, de... acum un an. S-au întîlnit prima oară în tabără la Năvodari, i-a plăcut fiecăruia firea celuilalt și... au rămas prieteni! La sfîrșitul seriei, și-au notat reciproc adresele și de atunci schimbă scrisori, în fiecare săptămînă. Astfel, cu toate că Vasilică locuiește într-un sat din nordul Moldovei iar Nicușor într-un oraș din sudul țării, fiecare știe întotdeauna la timp și cu precizie ce îl frămîntă pe celălalt.

Nu demult, Nicușor i-a trimis o nouă scrisoare lui Vasilică...

Dragă Vasilică,

Ce mai e nou? Poate că în curînd ne vom revedea; anul școlar e pe terminate. Noi avem pentru vacanță niște proiecte grozave!

Firește, mulți dintre noi vor pleca în taberele centrale, la mare și la munte. Dar nici cei care vor rămîne în oraș nu se vor plictisi... Mai întîi, ne-am gîndit să ne organizăm tabăra locală. Unde crezi? La marginea orașului, într-un crîng de toată frumusețea! Aici ne vom întîlni de trei ori pe săptămînă. Avem de gînd să ridicăm un catarg pentru drapelul pionieresc al taberei, să construim niște umbrare, un fel de corturi din crengi, să facem teren de volei. Ne-am gîndit și la programul de activități. Va trebui să fie bogat și alcătuit cu judecată, deoarece vrem ca în această vacanță să îndeplinim cît mai bine o serie de condiții cerute de distincțiile pionierești. Pe urmă, vrem să petrecem o vacanță plăcută, veselă și instructivă! De aceea vom organiza excursii, vom învăța cel puțin cîte 4-5 cîntece pionierești, vom învăța semnalizarea cu fanioane, orientarea după busolă și după semne naturale... Cît despre sport, avem de gînd să ne punem la punct echipa de fotbal și reprezentativa de atletism. În vara aceasta vom organiza cel puțin 3-4 întreceri sportive mari. A, să nu uit ceva însemnat: voi știți cu toții să înotați? Noi nu prea.. De aceea, ne vom înscrie cu toții la un centru de învățare a înotului! Va fi vesel în tabăra noastră, nu-i așa? Cineva de la Casa pionierilor mi-a spus că acolo se va organiza un club volanț de jocuri și jucării, care își va desfășura activitatea în taberele locale, deci va veni și la noi!

Tu, Vasilică, ne-ai lăudat odată pentru faptul că am strîns mult fier vechi. Ehei, să ne vezi în vara aceasta... Vom dedica o zi întreagă, în fiecare săptămînă, activităților obștești! Iar cînd va începe secerișul, vom fi și noi pe ogoare, ca în fiecare an! „Spic cu spic, patriei snop!" — această inițiativă pionierească e una dintre cele mai frumoase! Fără îndoială că, aflînd despre aceste activități ale noastre, tovarășii muncitori pe care o să-i cunoaștem în timpul vizitelor pe care le vom face în întreprinderi se vor bucura, și vor primi cu plăcere să fie oaspeții taberei noastre locale...

Noi, dragă Vasilică, la acestea ne-am gîndit deocamdată. Aștept să-mi spui ce părere ai despre proiectele noastre și să-mi scrii despre ce plănuiți voi.

N. R. Scrisoarea de răspuns a lui Vasilică Stamate o vom publica în numarul viitor. Pînă atunci, dragi cititori, puneți-vă puțin în situația lui, și gîndiți-vă: voi ce i-ați răspunde lui Nicușor? Ce sfaturi i-ați mai da? Ce aveți de gînd să organizați în unitățile și detașamentele voastre în vederea vacanței de vară? Trimiteți cît mai repede răspunsurile pe adresa redacției. Cele mai interesante vor apărea la această rubrică.

Concursul cultural-artistic

În Școala de 7 ani din comuna Cărpiniș, raionul Jimbolia, concursul cultural artistic a devenit o adevărată tradiție. Dragostea pentru cîntec, dans și poezie este aproape generală. În anul acesta însă, este firesc ca munca să fie serioasă din două motive: onoarea unității și trecerea unora din condițiile prevăzute pentru primirea distincțiilor pionierești. Pionierii din Cărpiniș s-au prezentat la faza raională a concursului artistic puțin deosebit de anul trecut și ceilalți ani și dintr-un alt motiv.

Imaginați-vă un cor de 150 pionieri care apare pe scenă în fața juriului, în costume naționale romînești, germane și maghiare. Pentru că de cînd s-au unit cele trei secții ale școlii — programul artistic a fost întocmit împreună.

Așadar, spuneam că pe scenă a apărut la un moment dat o formație reprezentînd cele trei naționalități existente în comuna Cărpiniș: romîni, germani, maghiari. Ecaterina Borz, Vitcă Adrian, Gehl Elisabeta, Degrel Ana sînt cunoscuți pentru victoria cîștigată împreună la concurs. La întrecerea pe raion, corul cel mai bun a luat — cum e și firesc — locul I. Acest cor este cel al pionierilor din Cărpiniș.

Dar se vede că o singură victorie n-a fost pe... placul inimoșilor pionieri din Cărpiniș pentru care pregătirea pentru cucerirea distincțiilor pionierești este un prilej în plus de intensificare a eforturilor artistice. Așa că la dansuri, perechi-perechi, romîni cu pioniere germane, maghiari cu romînce și germani într-un pas unit cuceresc simpatia sălii clasîndu-se pe locul II.

Străduințele lor au dus și la statornicirea altei arte în comuna Cărpiniș: arta păpușerească. Bătrînul Vasilache dac-ar fi fost în sală s-ar fi bucurat văzîndu-i pe pionierii germani din Cărpiniș prezentînd cu mult talent povestea „Croitorașului cel isteț" pentru care au mai primit un premiu I. La recitări cărpinișenii au luat premiul III iar la orchestră tot premiul III. Premii, premii...

Cu orchestra e lucru mare. Anul acesta, numai premiul III! Dar nu pentru multă vreme...

Mulți pionieri s-au înscris la cercul de muzică al căminului cultural „23 August", unde sub îndrumarea colectivistului Iosif Diener, vor învăța, vor repeta. Și la anul...

Dar pînă atunci trebuie să vă spun că pentru felul în care participă la concursul cultural-artistic, pionierilor din comuna Cărpiniș li s-a decernat drapelul de fruntași ai concursului artistic.

E. SKIBINSKI

Pentru pionierii şi şcolarii claselor a VII-a de pe întreg cuprinsul ţării, încheierea acestui an şcolar constituie un eveniment deosebit: vor da examenul de absolvire, vor raporta despre felul în care şi-au îndeplinit principala lor sarcină, învăţătura. In acelaşi timp, îşi vor alege drumul în viaţă, profesiunea pentru viitor. Porţile şcolilor profesionale, ale şcolilor medii le sînt larg deschise... Să le urăm succes, mult succes colegilor noştri din clasa a VII-a!

* * *

„Pionir": 10 ani de apariţie

Gazeta „Pionir" împlineşte zece ani de apariţie. Editată în limba maghiară, în toţi aceşti ani gazeta s-a străduit să educe în spirit comunist generaţiile de copii. In paginile ei pionierii şi şcolarii au găsit materiale de îndrumare a activităţii lor, articole care le-au vorbit despre viaţa de şcoală şi de organizaţie, a pionierilor din ţara întreagă. Ei au găsit în „Pionir" schiţe şi povestiri despre viaţa lor, scenete, cîntece şi poezii pionereşti înaripate.

Toate acestea au fost făcute în scopul creşterii unor noi generaţii de comunişti, constructori entuziaşti ai socialismului şi comunismului în patria noastră.

Cu ocazia împlinirii celor zece ani de apariţie, „Scînteia pionierului", urează gazetei „Pionir" şi colectivului ei redacţional succese noi în munca nobilă de educare în spirit comunist a copiilor.

Sfatul profesorului:

Clasa a VII-a la examene!

Iată-ne, aşadar, în preajma încheierii a încă unui an şcolar, în pragul zilei cînd vom socoti cu ce bagaj de cunoştinţe, absolvim 7 ani de studiu.

Această zi va fi cea a examenelor, cînd fiecare va verifica ce roade au dat zilele de învăţătură, anii de muncă serioasă, perseverentă.

Odinioară, cu mulţi ani în urmă, examenele erau spaima copiilor. Dar nu a tuturor copiilor. De pildă, copiii „domnilor" şi „doamnelor" cutare n-aveau de ce se teme: părinţii aranjau totul.

Ceilalţi copii, ai oamenilor simpli, se temeau însă de batjocura şi umilirea la care erau supuşi în faţa unui Marius Chicoş Rostogan...

Dar aceste amintiri neplăcute au rămas undeva, în urmă, o dată cu întreg trecutul plin de tristeţe.

Sîntem la numai două săptămîni înaintea examenelor. Ce trebuie să facem?

Să învăţăm! Să luăm parte activă la recapitulări, să facem exerciţii multe, să revedem notiţele, să cerem sprijin acolo unde nu ne mai putem descurca singuri. Participaţi la orele de meditaţii şi, mai ales, încercaţi să aveţi faţă de voi înşivă o atitudine critică, să vedeţi ceea ce ştiţi şi ceea ce nu ştiţi. In felul acesta, recapitularea va fi utilă pentru voi, pentru că îl veţi ruga pe profesor să insiste asupra a ceea ce nu stăpiniţi bine.

Eu sînt diriginta clasei a VII-a D. In clasa mea şint mulţi copii foarte buni. Şi fiecare are visul lui: unul vrea să se facă chimist, altul iubeşte lăcătuşeria, altul se vrea electrician, o fetiţă visează să ajungă pe scenă...

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului deschide perspective măreţe dezvoltării învăţămîntului. In anii 1960–1965 se vor pregăti în şcoli profesionale şi tehnice şi vor intra în producţie noi cadre de muncitori calificaţi în număr de circa 60.000, peste 10.000 cadre tehnice medii şi circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

Ce viitor luminos îi aşteaptă pe elevii noştri! Dar pînă atunci vor trebui să-şi încheie cu succes anul şcolar. Examenele care bat la uşă nu trebuie să constituie un prilej de emoţii exagerate. Ele ne vor arăta cum au muncit elevii noştri timp de 7 ani, vor constitui o încununare a străduinţelor lor. Vă urez succes, copii!

prof. NATALIA PETRIN
diriginta cl. a VII-a D,
Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", Bucureşti

Viitorii specialişti

12-III-60 = Perioada de repaus s-a terminat. Viţa s-a trezit la viaţă.

15 - III - 60 = Temperatura la sol e de +7° şi viţa a intrat în „perioada plîngerii".

30-III-60 = Inmuguritul e început. Se face însă în ritm lent din cauza frigului.

5-IV-60 = A început dezmuguritul, creşterea frunzelor, a lăstarilor.

Şi carnetul de practică de pe lotul şcolar al pionierei Biţa Gimpirea din clasa a VII-a aşteaptă să fie trecută ziua cînd viţa de vie va înflori, cînd va da rod, cînd va da în copt.

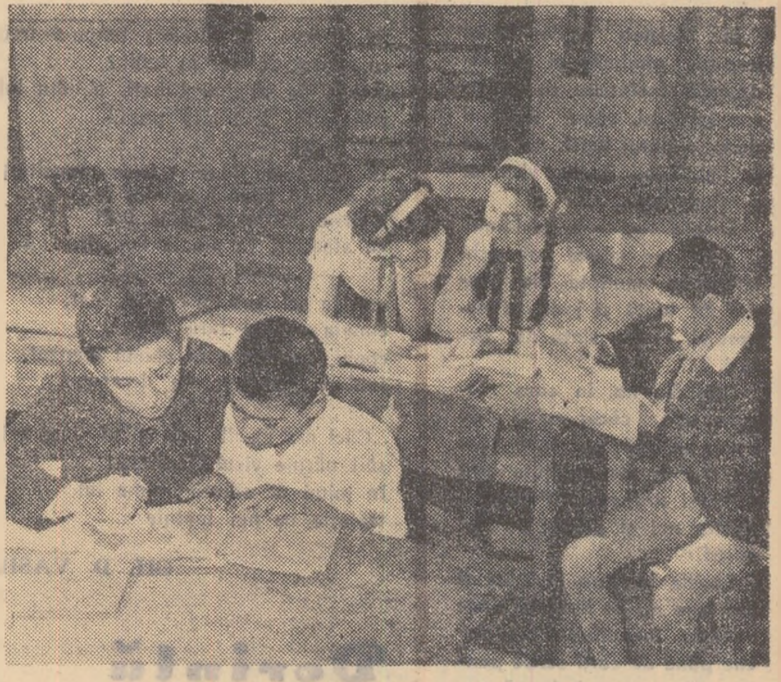
An de an, detaşamentul lor a lucrat în grădina de legume, la culturile mari de cîmp. Copiii au fost la rînd pomicultori, zootehnicieni. Acum sînt în clasa a VII-a şi se ocupă de viţa de vie şi de pepiniera de port-altoi. Dar numai atît? Dar numai la ei? Să-i luăm de pildă, pe cei ce se ocupă de culturile mari. Şi-au făcut lecţiile şi acum ei sînt la prăşitul porumbului-siloz. Vor să realizeze pe hectarul ce-l au în grijă, 60.000 kg porumb-siloz. Lucrează ştiinţific, ca la carte.

Dar colectiviştii? Şi Biţa îşi aminti de anul trecut, de recolta de 40.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, de cele 2.800 kg lapte pe care le dau unele vaci din grajdurile gospodăriei. Toate acestea, fiecare capitol dintr-o carte, fiecare an cu lucrările de pe lotul şcolar, fac ca dragostea lor pentru agricultură să crească. Cîte nu se pot realiza practicînd ştiinţa înaintată! Şi Biţa Gimpirea, şi Petru Proicea, şi Vasile Mustaţă se pregătesc pentru aceasta. Acasă, pe lotul şcolar, în G.A.C., au prins drag de munca aceasta frumoasă. Să smulgă pămîntului roade tot mai bogate, iată visul lor.

In grajdurile G.A.C. „Victoria" comuna Oltina, regiunea Constanţa, sînt multe vaci: Switz, Roşie de stepă, Sură de stepă. Dar anii trec şi Biţa vede o gospodărie şi mai mare, vede sute, poate chiar mii de vaci, de oi, de păsări. Iar printre cei ce se îngrijesc de toate acestea se vede şi pe ea. Doar de asta s-a şi hotărît să meargă, după absolvirea clasei a VII-a, la o şcoală profesională zootehnică. Şi, în gînd, Biţa vede mai departe coloane de tractoare care brăzdează pămîntul. „Tractoristul fruntaş" e colegul ei de clasă, Vasile Mustaţă, iar „brigadierul" de pe parcela de legume şi zarzavat e Petre Proicea!

Visuri. Dar visuri care chiar de mîine vor începe să devină realitate.

GETA COSTIN

In clasa a VII-a a Şcolii medii „Aurel Vlaicu", se recapitulează materia. Colegii se ajută între ei...

Va deveni utemistă

In curînd, în viaţa Argentinei Suciu, se va petrece un mare eveniment: va deveni utemistă. Şi cîte pregătiri nu face ea pentru ziua cînd va fi primită în rîndurile utemiştilor, cînd va simţi la piept căldura carnetului roşu.

Pionierii din detaşamentul clasei a VII-a D, clasă în care învaţă şi Argentina, aproape că n-o mai recunosc. Pe trimestrul I se întîmpla ca Argentina să mai primească şi cîte un 8. Acum, în catalog, căsuţele din dreptul numelui Argentinei nu găzduiesc decît note de 9 şi 10. Şi, pe bună dreptate. Un utemist trebuie să fie întotdeauna în primele rînduri. Dar Argentina nu se mulţumeşte să înveţe numai ea bine. Era o vreme cînd o pionieră din grupa ei — Angela Cuc — rămăsese corigentă la limba rusă. Argentina a chemat-o în fiecare zi pe Angela să-şi facă temele împreună. Au învăţat temeinic şi Angela şi-a îndreptat nota.

Cărţilor de şcoală pe care le poartă în servietă în fiecare zi, li s-a mai adăugat o cărticică cu copertile roşii, pe care scrie, cu litere aurii, „Statutul U.T.M.". De aici află cum trebuie să se poarte un utemist, ce îndatoriri şi drepturi are. Şi Argentina caută să şi le însuşească bine. Trebuie să vă mai spunem că Argentina locuieşte împreună cu mătuşa ei, care e de multă vreme bolnavă. In timpul liber, Argentina ajută mătuşii sale la treburile casnice, face cumpărături, ştie să şi gătească, iar seara, după ce termină toată treaba, citeşte. Cîte lucruri n-a învăţat ea citind romanul „Tînăra gardă", „Aşa s-a călit oţelul"...

Ziua în care Argentina va primi carnetul roşu de utemistă nu e departe. Chiar dacă va deveni utemistă, însă, ea nu va uita zilele însorite şi pline de bucurii ale pionieratului. Nu se va despărţi de cravata roşie. Doreşte din toată inima să devină instructoare de pionieri.

Şc. Medie Nr. 1 — Carei.
R. ECATERINA

DISCUŢII INTRE PRIETENI

Despre ce poate discuta acum, în preajma examenelor de absolvire, pionierul Adrian Stănescu, din clasa a VII-a a Şcolii medii nr. 4, cu prietenul său mai mare, elev al Şcolii profesionale de ucenici „Griviţa Roşie"? Desigur, despre viitor...

Inainte de examene

Am nimerit în clasa a VII-a A într-o pauză. Cei mai mulţi pionieri erau în curtea şcolii. Dar mai erau şi în clasă cîţiva. In prima bancă, pe rîndul din mijloc, Geta Şimăndan scrie de zor pe caietul său la analiza sintactică ce-o are pentru ora viitoare, făcînd şi schema frazelor.

Mai în fund, într-o altă bancă, Nadia Catană ajută cîtorva pioniere la germană.

M-am interesat unde este preşedintele de detaşament. Un băiat de lîngă mine m-a întrebat:

— Pe Mihai Micloş îl căutaţi?

— Dacă el e preşedintele de detaşament, atunci pe el îl caut.

A zbughit-o pe uşă şi-a început să-l strige. Mihai Micloş a venit în clasă însoţit de aproape tot detaşamentul. Am făcut prezentările şi cu toţi acolo, în jurul meu, am început să discutăm despre felul cum se pregătesc pentru examene. Mihai mi-a spus că în primul rînd au intensificat munca de învăţătură în grupele de întrajutorare. Astfel, Emilia Cristescu le ajută la matematică pe Elena Chirniski şi pe Nadia Catană, iar Nadia la rîndul ei le ajută pe ele la limba germană şi rusă; Nicolaie Dobrescu, cel mai bun elev din clasă, îl ajută pe Aurelian Stănescu la matematici.

Şi pentru că teza la chimie fusese ultima, am mai discutat şi despre ea. Gazul metan, proprietăţile generale ale metalelor, exemple de 4 acizi şi oxizi... Acesta a fost subiectul. După teze, toată clasa s-a consfătuit, şi au constatat că cele mai multe teze au fost făcute bine. Acum, să vedem rezultatele... Am asistat la două ore: de limbă romînă şi constituţie. Ritmul viu în care luau cuvîntul pionierii şi elevii clasei a VII-a A a Şcolii de 7 ani nr. 27 din Bucureşti, cunoaşterea temeinică a problemelor pe care le discutau au dovedit că lecţiile recapitulative au fost bine însuşite de către copii, că examenele îi vor găsi bine pregătiţi.

E. SKIBINSKI

Dragi pionieri, vă prezentăm un program pentru focurile de tabără în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Recunoştinţă
Cravata mea — *cîntec*
Comunistul — *poezie de M. Călin*
Ilie Pintilie — *poezie de Gh. D. Vasile*
Partidul drag — *poezie de C. Constantinescu*
Linişte, examene — *scenetă de Al. O. Zotta*
Ce tineri! — *poezie de Rusalin Mureşanu*
Dorinţă de pionier — *poezie de P. Ghelmez*
Pionieri, pornim — *cîntec*

TE SLĂVIM, PA

Recunoştinţă

In liniştea anilor noştri fragezi, gîndurile ni se îndreaptă încărcate de florile recunoştinţei, către partidul drag, a cărui luptă ne duce la împlinirea tuturor visurilor şi gîndurilor...

Simpla rostire a cuvîntului „Partid" ne aduce sub ochi imaginile neuitate ale istoriei de luptă şi jertfă a poporului, pentru viaţa de astăzi.

Clădirile noi în care locuim, ale căror culori de basm ne odihnesc ochii, ştim că n-ar fi fost înălţate fără grija şi dragostea Partidului pentru noi şi pentru părinţii noştri.

Şcolile în care învăţăm şi din care nu ne lipseşte nimic necesar învăţăturii, bibliotecile pline de cărţi scrise pentru noi, care ne îndrumă paşii spre ceea ce vrem să devenim, pentru a fi de folos patriei, palatele pionierilor, cu cercuri felurite unde ne desfăşurăm aptitudinile în timpul liber, ni le-a dăruit tot Partidul nostru iubit.

Vara, zburdălnicia şi dragostea de a învăţa mereu, se întîlnesc în munţi ori la mare, în taberele pe care fiecare dintre noi le iubim, ca pe un dar nespus de scump făcut nouă tot de Partidul drag.

Lîngă focurile de tabără, sub răsuflarea uriaşă a brazilor, sau sub clocotul nesfîrşit al mării,

pe tine, Partid iubit, te slăvim, pe eroii ce şi-au dat viaţa pentru soarele acestor zile,

slăvim înfăptuirile tale măreţe intrate-n nemurire.

Dragostea nesfîrşită ce ţi-o păstrăm şi ţi-o vom păstra întotdeauna, ne însoţeşte gîndurile şi munca noastră de cucerire a cetăţii ştiinţei, prin care răspundem grijii tale de părinte.

Partid iubit, noi, pionierii ne vom strădui să învăţăm şi mai bine şi să ne ducem la bun sfîrşit îndatoririle pionereşti.

Vrem să devenim ostaşi neînfricaţi ai tăi aşa cum sînt astăzi părinţii şi fraţii noştri mai mari.

Vom munci cu însufleţire pe şantierele patriei noastre scumpe, în fabrici şi pe ogoarele roditoare socialiste, pentru a răsplăti marea grijă pe care ne-o porţi astăzi tu, Partid, părinte al nostru.

NICOLAE UNGUREANU

Ilie Pintilie

Din temniţa grea a Doftanei, închis,
privea către ziua de mîine
şi peste-ntuneric şi vreme, în vis
vedea libertate şi pîine.

De-atuncea de cîte ori timpu-a trecut
cu zborul de aur al lunii?
...Ucis de stăpînii tîlhari, el, din lut
aude cum freamătă prunii.

El vede cum liberi trăiesc muncitori
ce slavă-i aduc Nicolinii,
zidirile patriei pînă la nori
ca steaguri în ploaia luminii,

oraşele noi, sub un cer luminat,
cîmpia rodind fără seamă,
copiii, cu-amiaza pe chipul bronzat,
sunînd din trompete de-aramă

...Căci n-a murit! Nimeni în stare azi nu-i
să-i năruie visul fierbinte!
In inimi ne stăruie inima lui
trăieşte cu noi înainte.

GH. D. VASILE

Dorinţă de pionier

Dorinţa mea-i să-nvăţ necontenit,
Din slova cărţii să culeg lumină,
Să fiu în şcoală, azi, fruntaş vestit,
Fruntaş să fiu şi-n anii ce-or să vină.

Dorinţa mea-i să-nvăţ şi să muncesc,
Să fiu cinstit şi dîrz viaţa toată,
Al patriei pămînt să-l îndrăgesc
Cu focul viu din roşia-mi cravată.

S-ajung strungar, sondor sau inginer,
Ori tarctorist să fiu, pe largi ogoare.
Să nu mă tem de arşiţe şi ger,
Să zbor pe nave interplanetare.

Iar mare cînd voi fi, dorinţa mea
Din toate cîte am, cea mai fierbinte,
E să muncesc sub roşia ta stea,
Să-ţi fiu oştean, partidule părinte!

PETRE GHELMEZ

COMUNISTUL

Beciu-i umed şi e rece!
Frigul nopţii mă petrece!
Iată! rîndul mi-a venit,
Şi urc treptele-mbrîncit.
Răni în tălpi, par mai domoale
Pe covorul cald şi moale...
Dar sub raza lucitoare
Globul ochiului mă doare.
„De aicea poţi să pleci,
Ori acasă, ori în beci.
Te gîndeşti şi îţi alegi
Numai limba să-ţi dezlegi.
Spune, cînd ai fost primit
În celula de partid?
Unde-i casa de-ntîlnire?...
Cinci minute de gîndire".
Orologiul e pe masă!
Numai eu şi el în casă!
Tica-tac, tica-tac, tica-tac.
Am să tac, să tac, să tac.
O cravaşă intră-n joc
Mă cuprinde de mijloc
Ca o seceră de foc...
Şerpuind sub ochii mei
Flori albastre şi scîntei
Ameţite se prăvale
Pe covorul cald şi moale.
După-o lovitură nouă
Parc-aş fi tăiat în două.
Şi se face-n încăpere
Întuneric şi tăcere.
...Peste faţă-mi trece-ncet
Un burete cu oţet.
„Te-ai trezit? — ai 3 minute
Mute, mute, mute, mute!
Degetele de la mînă
Zăvorîte-ntr-o ţiţînă.
Osul pîrîie şi plînge
Unghia, cu stropi de sînge.
Ochi-au frînt în fundul lor
Geamătul durerilor.
După-această încercare,
A venit chinul cel mare.
Maica, buna mea măicuţă!
„Hai! Întreabă-l tu, băbuţă!
Dă-i un pic de omenie
Bătrîneţea să-ţi mîngîie".
Maica mea, măicuţă bună!
Slabă, pală şi bătrînă.
Luciul ochilor îi piere
Şi de groază şi durere!
— Omule născut din mamă
Fără milă, fără teamă,
Dacă asta-i vrerea ta
Curmă viaţa lui şi-a mea!
„Un minut pentru gîndire!
Unde-i casa de-ntîlnire?"
Un minut! Doar un minut!
Dar tăcut, tăcut, tăcut.
Vîjîie cravaşa-n aer!
Părul mamei, alb ul caer,
Peste faţă se prelinge
Într-o flamură de sînge.
Beciu-i umed şi e rece
Frigul nopţii mă petrece.
Dar mi-e sufletu-ncălzit.
N-am trădat. Nu. N-am vorbit!

M. CĂLIN

Cravata mea

Muzica: ALFRED MENDELSHON Versuri: PAUNA RĂZVAN

Cravata mea e fald din steagul tău
Din steagul tău în lupte neînfrînt purtat,
Partid iubit, părinte înţelept,
In sol de primăvară l-ai schimbat.
Şi cuprins în ea port al tău cuvînt
Să învăţ, să visez, să-ndrăznesc să cînt

Cravata mea e sclipăt purpuriu
Din steaua ce-ai aprins şi va luci mereu.
Partid iubit, părinte înţelept,
In raza ei trăieşte gîndul tău.
Şi cuprins în ea port al tău cuvînt
Să învăţ, să visez, să-ndrăznesc, să cînt.

Cravata mea-i văpaie viu arzînd
Ce-mi luminează-n viaţă drumul tineresc.
Partid iubit, părinte înţelept,
Tu mă veghezi cu dragoste să cresc.
Şi cuprins în ea port al tău cuvînt
Să învăţ, să visez, să-ndrăznesc, să cînt.

PARTIDUL DRAG

Partidul drag e far strălucitor
Pe marea năzuinţelor bogate,
E flacăra înaltului cuptor,
Lumina ce se-ndreaptă către sate.

In preajma lui atîtea mîini se-ntind
Spre împlinirea viselor măreţe,
E vatra ospeţiei — ocrotind
Văpăi de necurmată tinereţe.

Pe drumul meu veghează ne-ncetat
Ţinînd asupra cărţilor făclie,
Din steagul său în lupte încercat
Cravata mea-i o scînteiere vie.

CRIŞAN CONSTANTINESCU

CE TINERI!...

Ce tineri şi frumoşi vi-s anii
Bogaţi şi de lumină plini
Cu primăveri ce-şi scot castanii
In poleială de lumini.

Cu cer albastru fără pată
Şi cu cravate roşii, mii.
Ce-şi poartă flamura curată
Peste oraşe şi cîmpii.

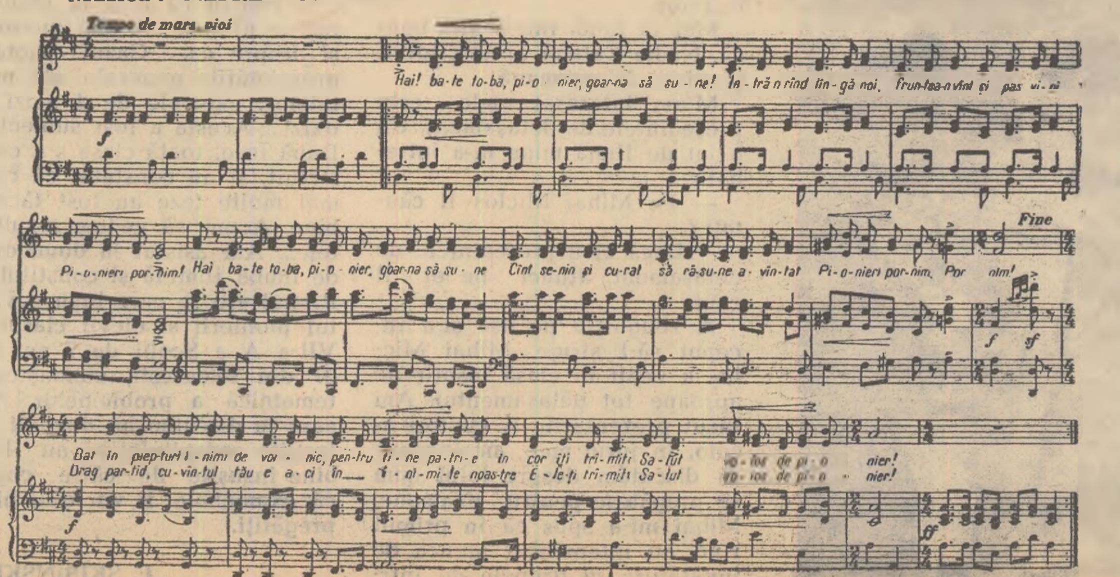
Copilării înălţătoare,
Ce bucurii v-aşteaptă-n drum!
Ca florile cătaţi spre soare
Cu-al zîmbetului plin parfum.

Ci creşteţi! Vuietul furtunii
In zările de azi s-a stins
Vă creşte drept, cum cresc gorunii.
Copii, partidul neînvins!

RUSALIN MUREŞANU

Pornim, pionieri

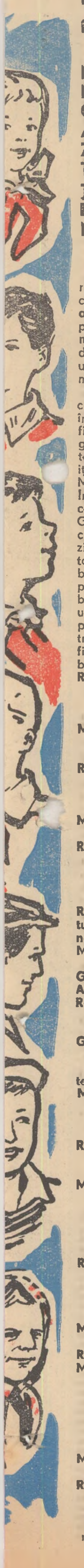
Muzica: ALFRED MENDELSHON Text: PAUNA RĂZVAN

Hai, bate toba, pionier, goarna
să sune!
Intră în rînd, lîngă noi,
Fruntea-n vînt şi pas viol,
Pionieri, pornim.
Hai, bate toba, pionier, goarna
să sune
Cînt senin şi curat
Să răsune avîntat
Pionieri, pornim!
Bat în piepturi inimi de voinic
Pentru tine, patrie, în cor
Iţi trimit salut voios de pionier!
Drag partid, cuvîntul tău
E aci în inimile noastre,
Ele-ţi trimit salut voios de pionier!
Hai, bate toba, pionier, goarna
să sune
Gata fii, intră-n rînd,
Să muncim cu spor-şi-avînt,
Pionieri, pornim!
Hai bate toba pionier, goarna
să sune
Să-nvăţăm am jurat
Pe-al vieţii drum curat
Pionieri pornim, pornim.

RTID IUBIT!

Personaje

RODICA, președintă de detașament (are semnele distinctive).
MITRIȚA
MIRCEA
GRIGORE — **pionieri, 13-14 ani.**
ANDREI
ZAMFIR GHEORGHE
TUDOR, tatăl Rodicăi, șofer 36-38 de ani.
JENICĂ, ajutorul său 16-17 ani.
BUNICA lui Mitriță 55-60 de ani.
MAMA lui Zamfir Gheorghe 32-35 de ani.

scenetă de

Al. Ovidiu Zotta

Scena reprezintă o parte din coridorul unei școli. În față, o ușă pe care scrie, sus, pe tăbliță, „Clasa a VII-a" iar mai jos, pe o foaie prinsă în pioneze : „Liniște ! Examene!" Pe perete, la stînga și la dreapta ușii, o gazetă de perete, un fotomontaj, o lozincă privind munca la învățătură.

Ridicarea cortinei surprinde ușa clasei a VII-a încă întredeschisă, în timp ce intră la examen Zamfir Gheorghe. Se vede triunghiul de pe spate al cravatei roșii... etc. Din culise, se ițesc capetele nerăbdătoare ale lui Mitriță, Mircea, Grigore, Andrei. Încet, încet, ca într-un film cu încetinitorul, ușa se închide, Zamfir Gheorghe dispărînd treptat și, în clipa în care clanța revine la poziția normală, cei care au urmărit totul cu răsuflarea tăiată dau buzna în fața ușii. Unul se uită prin gaura cheii, altul, stînd pe brînci, încearcă să vadă pe... sub ușă, ceilalți ascultă cu urechea lipită de ușă și, necontenit, fac între ei „schimb de posturi", crezînd fiecare că locul celuilalt e mai bun ! Intră Rodica.

Rodica (autoritară) : Ce-i cu voi ? De unde obiceiurile acestea ? Nu-i nimic mai urît decît să te uiți prin gaura cheii !

Mitriță (explicativ, în timp ce se uită tocmai prin gaura cheii) : A intrat Zamfir, Rodico, înțelegi ?

Rodica (emoționată) : Da ?! **(sare la Mitriță, îl smucește în lături și începe să se uite ea prin gaura cheii...).**

Mitriță : (bosumflat și imitînd tonul și gesturile de mai înainte ale Rodicăi). Nu-i nimic mai urît decît... să-l dai deoparte pe unul care se uită prin gaura cheii, ca să poți privi tu în locul lui !

(Rînd pe rînd, Mircea, Grigore, Rodica și Andrei își părăsesc „posturile de observație". Sînt cu toții nerăbdători, curioși, frămîntați).

Mircea : (circulînd ca un leu în cușcă). Va să zică a intrat...

Grigore : (același joc). Gata...

Andrei : Acu's-alege...

Rodica : Trebuie să reușească ! Dacă pînă acum a trecut la toate...

Grigore : (din experiență). Da, dar ăsta-i examen la **(pauză solemnă, cu degetul ridicat)** matematică !

Mitriță : (numărînd pe degetele miinii stîngi ca pe o floare „nu mă uita"). Trece... nu trece... trece... nu trece... trece...

Rodica : (înfuriată). Uf, Mitriță, termină o dată cu prostiile astea ! **(Batjocoritoare).** Superstițiosule !

Mitriță : (supărat). Ce, cum ai zis ? Superstițios ? Cu ce drept mă insulți? **(ca s-o necăjească).** Și pe urmă, să-ți spun ceva : pînă acum, mi-a ieșit la toate examenele că trece, și-a trecut !

Rodica: Cred și eu, deșteptilă. N-ai decît cinci degete la o mînă ! Dacă începi cu „trece", toate numerele fără soț îți dau că trece !

Mircea : Uf, dacă nu l-ar fi chemat Zamfir...

Rodica : Ce tot spui ?

Mircea : Că dacă nu-l chema Zamfir, ci, să spunem, Alexandrescu, era la începutul catalogului și termina de dimineață, ne lămuream mai devreme, nu mai ședeam aici ca pe jăratec pînă la ora asta !

Mitriță : Ai dreptate... Mi-e o foame !

Rodica : Liniște, tovarăși, liniște și disciplină! Rămîneți aci să vedem ce rezultate a dat munca voastră ! Nu căutați să fugiți de răspundere !

Mircea : (indignat). Cine fuge de răspundere ?

Mitriță : (același joc). A spus cineva că nu poate să mai rabde nițel pînă la masă ?

Andrei : Nu înțeleg !

Rodica : (blîndă)). Am glumit, băieți... Adevărul este că e tîrziu. Hai, mergeți la masă... Pe urmă, vă-ntoarceți. Eu am să vă aștept aici, ca să vă spun ce-a făcut Zamfir. Bine ?

Mircea : (devotat) rămîn alături de tine !

Andrei : (declamativ) Spada mea îți stă la dispoziție !

Mitriță : Nu plec nicăieri !

Grigore : Aici rămîn !

Andrei : (serios, speriat, lovindu-se cu palma peste frunte). Phii, să știți că... a, e de rău !

Toți : Ce-i ?! Ce s-a întîmplat ?

Andrei : Trunchiul de piramidă... Acum o săptămînă, pe cînd recapitulam la mine acasă piramida și conul, Zamfir mi-a spus că preferă două ecuații cu trei necunoscute decît o problemă în care să fie amestecat un trunchi de piramidă !

Grigore : (în pauză) Așa ți-a spus? S-a ars !

Mitriță : Tocmai asta i-o fi căzut!

Rodica : (încurajîndu-i). Aș, sînteți voi sperioși! De ce i-ar cădea tocmai subiectul ăsta? **(nesigură)** Dar dacă, totuși... **(din nou tare).** La urma-urmelor, însă, unde scrie că, dacă nu-ți place un anumit capitol din geometrie, înseamnă că nu-l cunoști? Zamfir o fi vrut să spună pur și simplu nu că nu știe trunchiul de piramidă ci că-i plac foarte mult ecuațiile cu trei necunoscute! Nu?

Mircea : (se spală pe mîini). Eu, unul, ce să spun... la romînă știe o materie... De altfel, ați văzut, la lucrarea scrisă a luat 9. Vă spun, la un moment dat, n-ai fi știut, auzindu-ne cînd învățam împreună, dacă îl ajutam eu pe el sau el pe mine. Eu mi-am făcut, ca să zic așa, datoria... La romînă are media 8. Matematica nu mă privește.

Grigore : (același joc). Eu... la istorie... e clar : a luat tot 8! **(gesticulînd mărunt, așezat, bonom).** Am lucrat încetișor, lecție cu lecție, din martie și pînă acum. Le știe pe toate ca pe apă! Matematica nu mă privește nici pe mine !

Mitriță : Și nici pe mine, că eu l-am ajutat la naturale, unde a luat 7.

Andrei : (agresiv). Bine, îmi iau eu toată răspunderea, că eu sînt ăla care i-am dat ajutor la matematică! Am să înghit eu trunchiul de piramidă pe care nu-l știe Zamfir ! Acum v-ați liniștit ? Puteți pleca ! **(batjocoritor).** Se răcește supa, puișorilor ! **(Rodica a ascultat totul cu o uimire crescîndă).**

Rodica : Mă uit la voi, și nu știu ce să cred! Ce vreți, la urma-urmelor ? De ce l-ați ajutat pe Zamfir? Ca să ajungă la zi cu materia sau ca să vă arătați voi deșteptăciunea ?

Mircea: (scărpinîndu-se după ceafă, deoarece și-a dat seama că au mers prea departe). Ei, lasă, nu-i chiar așa... **(se repede deodată la ușă, trage cu urechea, face semne să fie liniște, ceilalți rămîn împietriți. Revine entuziasmat)** Tovarășul profesor era chiar lîngă ușă! L-am auzit spunînd : „Destul, mulțumesc, văd că știi, treci la subiectul doi!"

Rodica : (emoționată) Băieți, atențiune ! **(în șoaptă).** Pentru Zamfir de trei ori : ura !

Toți : (în șoaptă) Uraaa ! Uraa ! Uraaa !

Mircea : (ușurat). Ei, acu' simt că-ncep și eu să mă bucur ! Știți, tata mi-a cumpărat încă de luna trecută o bicicletă dar i-a demontat ghidonul și mi-a dat-o fără el ! „Ghidonul, mi-a spus ai să-l primești după examene, ca să poți învăța în tihnă pînă atunci". Azi, deci, îmi dă ghidonul ! Iar Zamfir al nostru, uf, nu mai termină o dată, ca să pot pleca liniștit !

Mitriță : (către Mircea). Vezi, dacă totuși pleci mai înainte, treci și pe la mine. **(către ceilalți).** Astăzi e ziua mea. Voi m-ați felicitat de dimineață, dar ai mei abia acum au venit de la lucru și mă așteaptă. Bunica a făcut și cozonac **(se linge pe buze).**

Andrei : (rugător, către ușă). Hai, Zamfire, hai, Zamfirică, nu ne mai ține pe jăratec! **(către Mitriță).** Și cu ce e cozonacul **(pofticios)** cu stafide sau cu nuci ?

(Din stradă se aude un zgomot de claxon).

Andrei : Ce se aude ?

Rodica : Parcă mi-e cunoscut claxonul ăsta !

(răsună pași și în scenă intră nenea Tudor, tatăl Rodicăi. E îmbrăcat cu bluză și pantaloni de doc, se joacă cu cheia de contact).

Nenea Tudor : (vesel) Bună ziua, tinerețe !

Toți : Bună ziua, nene Tudore !

Nenea Tudor : (către Rodica). Eu te aștept acasă, iar mătăluță tragi cu urechea pe la uși! Bravo !

Rodica : Tată, nu te supăra... **(îi ia martori pe colegi).** Îl așteptăm. Zamfir... tocmai răspunde !

Nenea Tudor (nedumerit) Zamfir ? Și ce-i cu asta ?

Rodica : Ți-am mai povestit eu despre el. Băiatul care învăța slab și care a mai avut și ghinionul să se îmbolnăvească și să lipsească aproape două luni ! L-am ajutat cu toții în ultimul trimestru. **(mîndră).** A fost o hotărîre a detașamentului ! Acum așteptăm să vedem ce vom face la ultimul examen – cel de matematică !

Nenea Tudor : (serios). Și eu care voiam să te invit la o plimbare cu autocamionul pînă la depozit... **(se uită la ceas)** Cît mai e pînă se termină... operația ?

Andrei și Mircea : (într-un glas). Cel mult zece minute !

Nenea Tudor : E o chestiune serioasă. Va trebui să aștept și eu! Nu pot pleca așa ! **(către culise) Jenică, vino încoace ! (intră Jenică ținînd mîndru cîte o cheie în fiecare mînă și mînjit bine de ulei).**

Jenică : Bună ziua, băieți !

Toți : (privindu-l cu admirație) Bună ziua !

Nenea Tudor : E ajutorul meu. Un flăcău harnic. A terminat de curînd școala profesională. E foarte priceput **(în glumă).** Repară și ce nu trebuie!) **(către Jenică)** Jenică, trebuie să așteptăm ! Aici se petrec evenimente serioase! Dincolo de această ușă, răspunde la examen ultimul băiat din clasa a VII-a. De el depinde ca întreaga promoție să părăsească școala cu fruntea sus !

Jenică (grav). E-n regulă !

(Se aude o ciocănitură din stînga, și intră bunica lui Mitriță)

Bunica: (afară e cald, se șterge cu basmaua pe frunte). Să trăiți, copii !

Mitriță : (în timp ce copiii răspund cuviincioși). Bunicuț-o! Ce-i cu mata ?

Bunica : (bătrînește, glumeață). Atîta nepot am și eu, și nu-l pot felicita de ziua lui ! Ce examen așa de lung aveți ? Și de ce îl țineți pe coridor ?

Mitriță : Bunico, noi am terminat, am luat cu toții note mari, dar mai e Zamfir ! Îl așteptăm și pe el să termine !

Bunica : A, băiatul care venea la tine, să învățați împreună... Ei, da, ai dreptate, sigur, așteptați-l! **(către nenea Tudor)** A, dumneavoastră sînteți tatăl lui Zamfir ?

Nenea Tudor : Aș, sînt al fetiței ! Dar n-are a face !

Bunica: (convinsă). Firește, firește! Ehei, au crescut copiii... Dar ce-i drept, și vremurile s-au schimbat... Mi-aduc aminte de mine, cînd eram copilă... Să tot fi avut vreo zece ani, cînd eram în clasa a IV-a... Trebuia să dăm examene... Învățătorul însă ne-a spus încă din februarie : „Copii, mi se pare că ați învățat degeaba. Cei de la centru nu mi-au trimis salariul de șapte luni. Vedeți și voi, n-am un ban, nevasta mi-i bolnavă. Trebuie să plec din sat, să mă duc la tîrg, să caut de lucru. Nu mai pot aștepta pînă în iunie, la examen... Îmi pare rău de voi, dar n-am ce face... „Și a plecat săracul, că i se stingea femeia și n-avea bani nici de un hap de chinină...

Rodica: (cu ochii mari). Chiar așa?

Bunica : Întocmai ! Ce știi tu... Acum sînt alte vremuri. Vremuri bune, ehei, să tot trăiești. Mă uit la Mitriță al meu : nepot de țăran și fiu de muncitor. Pe vremea mea, un asemenea copil numai de hamal era bun. Dar acum, uite-l, a isprăvit 7 clase, și nu-i ajung degetele de la amîndouă miinile ca să numere școlile mai mari care-l poftesc să învețe mai departe, pe gratis ! **(O nouă ciocănitură din stînga Apare mama lui Zamfir. Copiii o cunosc).**

Rodica, Andrei, Mitriță, Mircea : (înconjurînd-o bucuroși). Tovarășa Zamfir !

Mama : (emoționată, temătoare) Ce-i cu băiatul meu ?

Rodica : (făcînd un semn încurajator) E înăuntru, tocmai răspunde, și răspunde bine !

Mama : Oare ?

(cu toții repede, încurajînd-o)

Andrei : Firește ! Știe totul !

Grigore : Cunoaște materia pe de rost !

Mitriță : E foarte bine pregătit!

Mircea : E un băiat cu cap, ce mai !

Rodica : Foarte inteligent !

Nenea Tudor: Au dreptate ! Și eu îl cunosc ! E un băiat dotat !

Mama : (recunoscătoare și în același timp fericită că băiatul ei e lăudat). Ce să zic... În sfîrșit... la celelalte obiecte a luat note bune, 8, 7, 9... dar, oricum, matematica...

Andrei : (ferm). Matematica ? Păi matematica e un fleac pentru Zamfir ! **(își arată degetul mic de la mînă)** Aici o are ! Știți cum calculează? Ca o mașină electronică ! Numai ce-și aruncă ochii pe o problemă, și-ți și scrie rezultatul! Să-l vedeți cum calculează trunchiul de piramidă ! E fenomenal! Pac-pac, și gata ! Arhitect să se facă, ascultați-mă pe mine !

Mama : (înduioșată) Dragul mamei... **(aparte)** și eu care credeam că pierde anul... auzi ce deștept s-a făcut ! **(către ceilalți)** A, nu, nu arhitect. Îl las să se facă ce vrea el : radiofonist. Dacă-i place...

Andrei : Păi, cum să nu-i placă ? E o meserie extraordinară ! Am discutat mult cu Zamfir despre ea! El m-a convins, mă fac și eu radiofonist ! **(deodată, se face liniște; clanța s-a mișcat. Încet, încet, ușa se deschide, sub privirile fascinate ale celor din scenă. Apare Zamfir Gheorghe, cu fața strălucitoare ca un soare, ținînd la piept carnetul de note. Scenă mută : Rodica îi ia carnetul, toți – inclusiv nenea Tudor, bunica și mama – tabără pe ea, fac cerc, văd nota și izbucnesc).**

Toți : Zece ! Uraaa !

Zamfir Gheorghe : Uf !

= Cortina =

Noi instalații atomice la Institutul de Fizică atomică al Academiei R. P. R.

La mai puțin de trei ani de la intrarea în funcțiune a reactorului și ciclotronului, instalații atomice furnizate patriei noastre de către Uniunea Sovietică, oamenii de știință de la Institutul de Fizică Atomică al Academiei R.P.R. se pot mîndri cu importante succese.

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. au fost puse în funcțiune două acceleratoare de particule, proiectate și construite în întregime în țară. Este vorba de un accelerator ciclic de electroni, de tip betatron, și de un accelerator de particule cu generator electrostatic de tensiune.

Este cunoscut faptul că pentru a dezlega tainele nucleului atomic trebuie să existe posibilitatea de a pătrunde în interiorul lui. Pentru aceasta sînt necesare „proiectile" de dimensiuni extrem de mici și avînd viteze uriașe. Proiectilele folosite în mod obișnuit sînt chiar particule care intră în alcătuirea atomului, cum ar fi protonii și electronii. A miliarda parte dintr-un gram conține un milion de miliarde de protoni. Electronii sînt și mai mici ca protonii: cca 2.000 electroni cîntăresc tot atît cît un proton. Pentru a accelera aceste particule pînă la viteze suficient de mari, care să permită folosirea lor la studiul nucleelor, sînt necesare instalații complexe-acceleratoare de particule.

Cu betatronul de la Institutul de Fizică Atomică se pot accelera electroni pînă la o viteză apropiată de viteza luminii. Energia acestor electroni este de 15.000.000 electron-volți. In cursul procesului de accelerare electronii descriu o traiectorie circulară; în numai cinci miimi dintr-o secundă ei efectuează un milion de rotații, parcurgînd un drum total de 1.500 kilometri.

Electronii, accelerați pînă la energii așa de mari, bombardînd o țintă metalică, dau naștere la radiații mult mai pătrunzătoare ca razele utilizate în medicină. Cu ajutorul lor se pot smulge multe secrete nucleului. Insușirile interesante ale acestor radiații permit folosirea lor în multe domenii ale tehnicii. Fiind foarte pătrunzătoare aceste radiații străbat ușor piese de oțel de grosimi pînă la jumătate de metru. Ele permit deci să se „vadă" care este structura internă a acestor piese și să se identifice eventualele defecte sau fisuri care altfel ar fi imposibil de pus în evidență.

Aceste radiații sînt utilizate cu bune rezultate și în tratamentul cancerului: iradiind tumorile canceroase se poate evita de multe ori intervenția chirurgilor.

Celălalt tip de accelerator de la Institutul de Fizică Atomică cu generator electro-static de tensiune, permite accelerarea directă a diferitelor particule, folosind tensiuni de sute de mii de volți. Costul lui este relativ scăzut și, odată prototipul realizat, se va putea trece la utilizarea cu astfel de instalații atît a laboratoarelor de fizică din țară cît și a întreprinderilor unde se prevede utilizarea radiațiilor produse cu acest accelerator. Una din aplicațiile cele mai interesante este îmbunătățirea calității unor mase plastice, a cauciucului vulcanizat și a altor materiale în urma iradierii cu radiațiile emise de accelerator. O largă utilizare au căpătat aceste acceleratoare la sterilizarea și conservarea unor substanțe cum ar fi țesuturile biologice, sîngele etc.

Vedem că aceste instalații oferă noi perspective de dezvoltare a fizicii nucleare și noi posibilități de utilizare a energiei atomice pentru propășirea patriei noastre. Succesele obținute pînă acum dau un puternic imbold oamenilor de știință, care lucrează în domeniul fizicii nucleare, ca pe viitor să obțină rezultate din ce în ce mai valoroase.

Conf. univ. M. NACHMAN
Șef de laborator la Institutul de Fizică atomică al Acad. R.P.R.

La cabinetul tehnic...

...este locul unde se întîlnesc adesea, pentru a discuta cu însuflețire muncitori, tehnicieni, ingineri. Aici ei află noutăți tehnico-științifice din țară și de peste hotare, citesc, se documentează, proiectează cu ingeniozitate noi inovații. La cabinetul tehnic al întreprinderii „Electroaparataj" din Capitală, vin zilnic zeci de pasionați ai tehnicii, mulți dintre ei inovatori cunoscuți. Studiază preocupați, cu figurile hotărîte. „Ce economii de material s-ar realiza dacă..." s-a întrebat într-o zi tovarășul Alexandru Vasile privind furca cu tijă de 350 Amperi.

Același lucru îl frămînta și pe tovarășul Ion Vișan. De aceea au pornit la lucru împreună. A urmat un timp de căutări, calcule, încercări. Furcile cu tijă care folosesc în stațiile electrice de distribuție pentru închiderea și deschiderea unui circuit erau mari, înghițeau mult cupru și alamă. Era nevoie, așadar, de modificări în construcția lor și de reducerea volumului fiecărei piese.

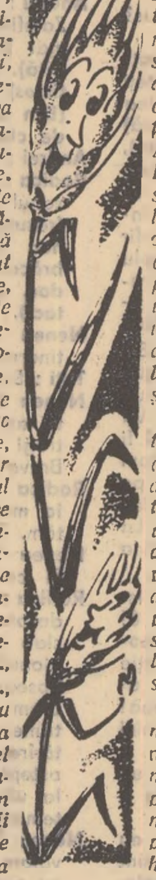
Și lucrul acesta a fost realizat de tovarășii Ion Vișan și Alexandru Vasile, autorii unei importante inovații. Astăzi furcile cu tije lucrate potrivit acestei inovații, aduc întreprinderii economii de peste 150.000 lei anual. Știți ce înseamnă acest lucru? Incă zece mii de bucăți lucrate numai din economii. Nici timpul de fabricație n-a rămas același. Simplificarea acestor piese l-a făcut să se reducă mult. In sfîrșit, prin recenta inovație se stabilește un mai bun punct de contact la trecerea curentului.

Aceasta este numai una din însemnatele inovații de la întreprinderea „Electroaparataj". Aici mișcarea inovatorilor însuflețiți de apropierea celui de al III-lea Congres al P.M.R. înregistrează tot mai multe realizări. Sînt tot atîtea succese ale inovatorilor care aduc lucruri noi, valoroase, îmbogățind diversitatea de produse electrotehnice perfecționate ale întreprinderii.

F. BALAN

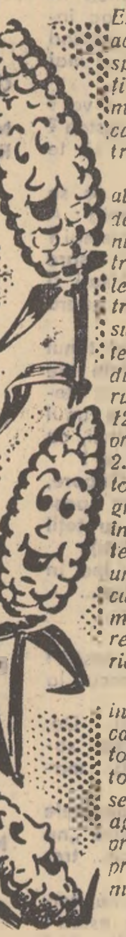
Ingrășăminte bacteriene

Deși uneori e încă răcoare, primăvara a sosit însoțită de verdele minunat al copacilor, de bogăția de culori a florilor. Grîul, orzul, floarea-soarelui, au răsărit mai întîi mici, apoi din ce în ce mai îndrăznețe. Soarele și căldura, apa și mai ales hrana, fac ca toate plantele să crească viguros și să dea recolte bogate. Oamenii au căutat din cele mai vechi timpuri să îmbunătățească condițiile de viață ale plantelor. Ei le-au dat apa necesară, prin irigație, hrană prin îngrășăminte. De o nutriție mai bună a plantelor depinde foarte mult producția lor de fructe, boabe, frunze și altele pentru care se cultivă. Plantele se hrănesc cu soluții de săruri minerale, adică compuși ale diferitelor produse chimice și în special azot, fosfor și potasiu, pe care le extrag din sol cu ajutorul rădăcinilor. Fără aceste trei elemente principale (azot, fosfor, potasiu) plantele nu pot crește și da recolte. Savanții ruși și sovietici ca Vinogradskii S. N., Omelianskii, Burchevici V. S., Hudiakov A. N. și alții au demonstrat că dezvoltarea plantelor este în modul cel mai strîns legată de activitatea microorganismelor din sol, adică a unor ființe vii foarte mici, invizibile, care trăiesc în sol și pe suprafața rădăcinilor plantelor, acoperindu-le ca o învelitoare. Aceste microorganisme sau bacterii de pe rădăcini elimină în mediul înconjurător diferite substanțe, pe care plantele le acumulează ușor prin rădăcini. Fără aceste bacterii, viața plantelor ar fi imposibilă. Academicianul sovietic T. D. Lisenko a arătat că plantele se hrănesc cu ajutorul unui lanț întreg de diferite microorganisme. Lipsa acestor microorganisme din sol face ca plantele să nu poată trăi. In ultimul timp s-a stabilit că unele microorganisme produc diferite substanțe care stimulează mult creșterea plantelor și a cantității de vitamine.

Descoperirea rolului important pe care-l joacă bacteriile din sol în viața plantelor a dus la ideia folosirii lor practice. In felul acesta a apărut un nou fel de îngrășăminte denumite îngrășăminte bacteriene *care sînt preparate din diferite bacterii. Cu aceste preparate fie că se tratează semințele înaintea semănatului, fie că ele se introduc în sol.*

Unul din aceste îngrășăminte organice este nitrogenul. *El este un preparat format din bacteriile ce trăiesc pe rădăcinile plantelor leguminoase. Folosirea acestui preparat îmbogățește cu azot hrana plantelor leguminoase.*

Experiențele au arătat că prin acțiunea nitrogenului se obțin sporuri însemnate de producție 11—23 la sută și chiar mai mult, în special la culturi ca mazăre, fasole, măzăriche, trifoi, lupin, lucernă, etc.

Fosforobacterinul *este un alt îngrășămînt bacterian care descompune substanțele organice cu fosfor din sol și le transformă în săruri minerale ce pot fi asimilate de către plante. S-a constatat că sub influența tratării semințelor cu fosforobacterin, producția de boabe de grîu, porumb, orz, etc. a crescut cu 120—130 kg la hectar, iar producția de cartofi cu 1.800—2.200 kg la hectar. Cercetătorii continuă să caute noi îngrășăminte bacteriene din ce în ce mai eficace și mai puternice. La noi în țară există un institut special care se ocupă cu studiul microorganismelor din sol și cu prepararea îngrășămintelor bacteriene.*

Iată că între aceste ființe invizibile, bacteriile, dintre care multe produc boli dăunătoare există și grupuri folositoare omului. El le-a pus să servească măririi producției agricole, creării belșugului de produse alimentare și materii prime necesare industriei alimentare.

Ing. H. BERNEA
cercetător principal al Institutului de cercetări agricole

FEL de FEL — FEL de FEL — FEL de FEL

Douăzeci de butoaie cu furnici!

Anul trecut în cursul verii în districtul Kempen (R.D.G.) au sosit cîteva milioane de „locuitori" noi. Au fost aduse aci douăzeci de butoaie cu furnici roșii de pădure. Ciudat lucru, nu?

Iată ce se întîmplase: acum cîțiva ani, în districtul Kempen a avut loc un incendiu de pădure care a distrus furnicarele. Or, furnicile roșii de pădure sînt necesare pentru viața pădurii. Ele fărămițează pămîntul, distrug omizile și prelucrează resturile organice. De aceea, serviciul de protecție a pădurilor a hotărît să aducă acești sanitari voluntari. Furnicile s-au aclimatizat complet pe locul lor nou și se simt foarte bine.

Maimuțe care fac... ierbare!

Suindu-se cu ușurință pe cei mai înalți și cei mai subțiri copaci, maimuțele rup și-i aduc omului frunze și flori care nu pot fi culese cu alte mijloace. Astfel de maimuțe sînt folosite și de oamenii de știință pentru strîngerea ierbarelor din tropice. Cu ajutorul lor ei au reușit să descopere cîteva soiuri noi de plante.

In prezent la Singapore funcționează o crescătorie specială de maimuțe, în care ele sînt pregătite pentru munca „botanică". Maimuțele memorează destul de ușor un număr de aproximativ 25 de cuvinte malaeze. Aceste cuvinte sînt rostite de cercetătorii care dau dispoziții maimuțelor, ajutoarelor lor. Acestea sar de pe o creangă pe alta la înălțimea unei case cu cinci etaje.

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Reşiţa

Muncind cu un deosebit entuziasm laminatorii reşiţeni au dat peste plan pînă în 24 mai 10.420 tone laminate reducînd preţul de cost cu 22 lei pe tona de laminate. Ei au muncit într-o entuziastă întrecere pe brigăzi, echipe şi schimburi pentru a traduce în fapte iniţiativa prim-laminatorului Andraş Lepa Ion de a lamina în fiecare săptămînă 6 la sută mai multe laminate.

Roman

La fabrica de ţevi din Roman, secţia laminor, muncitorii, hotărîţi să traducă în fapt angajamentele luate în cinstea Congresului, au obţinut într-o singură lună economii în valoare de 1.407.000 lei. Laminatorii au respectat temperatura indicată pentru cuptorul rotativ şi în acest fel au reuşit să înregistreze o însemnată economie de metal încălzind corect ţaglele.

Baia Mare

Intrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., continuă să se desfăşoare cu însufleţire în sectorul nr. 6 din cadrul Intreprinderii de explorări — Baia Mare. Echipele de muncitori conduse de Isidor Ciobanu şi Eugen Eker şi-au depăşit planul cu peste 20 la sută şi s-au situat fruntaşe în întreceri. Un merit deosebit îl au şi muncitorii din echipa de lăcătuşi din subteran, condusă de Gavrilă Breho, care asigură celor două echipe condiţii tehnice de lucru, din cele mai bune.

Tg. Cărbuneşti - Craiova

Constructorii de pe şantierul cinematografului din Tg. Cărbuneşti regiunea Craiova, au hotărît să cinstească cel de-al III-lea Congres al Partidului cu rezultate dintre cele mai bune. S-au angajat să ridice construcţia pînă la acoperiş şi să toarne placa de beton a acoperişului. Pentru a realiza acest angajament, constructorii s-au organizat în trei schimburi. Lucrările înaintează cu repeziciune. In curînd angajamentul harnicilor constructori, va fi nu numai îndeplinit ci şi depăşit.

Timişoara

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. colectivul de muncă de la „Industria linii" obţine rezultate semnificative. Astfel de la începutul lunii mai pînă la 24 mai, s-au produs 40.000 metri pătraţi ţesături ce conţin în amestec fire sintetice de fabricaţie romînească, relon produs la Săvineşti

Cluj

In curînd la Cluj vor fi date în folosinţă importante construcţii social-culturale. La Casa de cultură a tineretului se execută în prezent ultimele lucrări de finisaj. La sala sporturilor de asemenea. Pînă la sfîrşitul lunii mai, constructorii vor da în folosinţă complexul de sere de la Grădina Botanică. La tribuna mare, cu o capacitate de peste 12.000 locuri de pe stadionul din parcul oraşului, lucrările înaintează în ritm rapid. La fel se lucrează şi la înălţarea celor două şcoli cu cîte 16 clase. Constructorii clujeni întîmpină deci Congresul al III-lea al Partidului cu numeroase succese în muncă.

IN FRUNTE COMUNIŞTII

Mîndria şantierului

O nouă clădire se înaltă pe şantier. O clădire mai înaltă şi mai mare decît celelalte clădiri administrative. Aşa şi trebuie să fie. Aici va fi viitorul club, cu săli de bibliotecă şi lectură, cu săli pentru antrenamente sportive, cu sală de cinematograf, totul pentru muncitorii constructori ai Complexului de chimizare a petrolului de la Brazi. Ultimele scînduri pe acoperiş, se bat acum. Şi acolo sus, pe cel mai înalt vîrf al noii clădiri, iată un dulgher care mînuieşte tesla cu măiestrie. E şeful echipei, comunistul Coman Jilăveanu. Cine nu-l cunoaşte pe şantier?

El a venit aici împreună cu echipa sa înaintea zidarilor şi betoniştilor, înaintea sudorilor şi escavatoriştilor, înaintea tuturor. Era un cîmp întins. Şi-a pus lada cu scule jos, lîngă un muşuroi de cîrtiţă. Aşa a început viaţa şantierului. Dulgherii, în frunte cu comunistul Coman Jilăveanu, au înălţat mai întîi baraca ce avea să fie dormitor, apoi pe cea pentru cantină, apoi birourile.

Acum e sus pe acoperişul clubului. Îndrumă, supraveghează, sfătuieşte şi lucrează. Comunistul Coman Jilăveanu se ocupă cu atenţie de tinerii cu care munceşte, îi ajută să înveţe meseria. O face cu dragoste pentru că nu poate uita cum a învăţat el meserie prin 1934 la un patron din Băicoi. L-a slugărit mai bine de doi ani fără plată şi cu mîncare adusă de acasă. Iar cînd a cerut să-l înveţe meserie, patronul a aruncat cu tesla după el, de mai are şi acum semn la picior. Tineri ca Vasile Balaban sau Gică Mîndricel sînt astăzi, după şapte-opt luni de meserie, lucrători îndemînatici, datorită învăţăturii date de comunistul Coman Jilăveanu.

Se apropie cel de-al III-lea Congres al Partidului. În fruntea întrecerii între dulgheri, pentru întîmpinarea acestui mare eveniment cu noi realizări se află comunistul Coman Jilăveanu şi echipa sa cu care se mîndreşte întregul şantier.

Fier vechi — oţel nou

Muncitorii de la depozitul I.C.M. raionul Balş, regiunea Craiova, sub îndrumarea comitetului de partid, şi cu sprijinul tineretului din raion, desfăşoară o activitate intensă pentru a strînge şi preda oţelăriilor patriei cît mai mari cantităţi de fier vechi. În primele patru luni ale acestui an au reuşit să strîngă şi să expedieze către oţelării cu peste 100 tone mai mult fier vechi, faţă de angajamentul pe care şi-l luaseră.

De vorbă cu tovarăşul I. Gh. Borca,

Director general în Ministerul Invăţămîntului şi Culturii

Ca urmare a perspectivelor grandioase pe care le deschide Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., o mare dezvoltare va cunoaşte şi învăţămîntul de cultură generală. Pentru a vă face cunoscute cîteva aspecte din ceea ce s-a înfăptuit pînă în prezent în acest domeniu cît şi din ceea ce se va realiza în viitorul apropiat, ne-am adresat cu cîteva întrebări tovarăşului I. Gh. Borca — Director general în Ministerul Invăţămîntului şi Culturii.

— Care era situaţia învăţămîntului de cultură generală în trecut în comparaţie cu cea actuală,?

— Deoarece clasele exploatatoare nu erau interesate să dea o largă dezvoltare învăţămîntului, Romînia ajunsese una dintre ţările cu cel mai mare procent de analfabeţi. Dacă în anul 1945 existau în ţara noastră peste patru milioane de analfabeţi, astăzi neştiinţa de carte a fost lichidată. Spre deosebire de anul 1932-1933 cînd numai jumătate din numărul copiilor de vîrstă şcolară frecventau clasele I-a — a IV-a, astăzi în ţara noastră nu mai avem copii care să nu termine şcoala elementară de patru ani. Numărul elevilor cuprinşi în anul şcolar curent, în clasele a V-a — a VII-a ale şcolilor de 7 ani, este aproape de cinci ori mai mare decît al celor cuprinşi în fostele gimnazii care funcţionau în 1938—1939 şi care corespundeau actualelor şcoli de 7 ani. Dacă în 1938—1939 erau cuprinşi numai 29.004 elevi, în actualele şcoli medii sînt cuprinşi peste 124.000 elevi.

— Ce s-a realizat în anul şcolar curent pe linia învăţămîntului de cultură generală?

— In anul şcolar 1959—1960 reţeaua învăţămîntului public din R.P.R. s-a dezvoltat simţitor faţă de anul şcolar 1958—1959. Invăţămîntul preşcolar a crescut de la 6.674 grădiniţe cu 293.257 copii, la 6.837 unităţi cu 315.998 copii. S-au continuat eforturile pentru generalizarea învăţămîntului de 7 ani, ceea ce a dus la o dezvoltare importantă a reţelei şcolare şi la cuprinderea în şcoli a unui număr mare de copii. Astfel, dacă în anul şcolar trecut au funcţionat 4.491 şcoli de 7 ani, cu 501.260 elevi, în acest an şcolar funcţionează 5.128 unităţi de 7 ani cu 611.897 elevi. Din totalul absolvenţilor a patru clase elementare, din anul şcolar trecut, au fost cuprinşi în clasa a V-a peste 88 la sută. Numărul elevilor cuprinşi în şcolile medii de cultură generală, a crescut în acest an cu peste 10.000 elevi, iar numărul muncitorilor care studiază la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, a crescut faţă de anul şcolar trecut cu peste 15.500 elevi.

— Care sînt perspectivele de dezvoltare ale învăţămîntului potrivit Proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. în anii 1960—1965?

— Aşa cum se arată în Proiectul de Directive, pînă în anii 1962—1963 se va încheia generalizarea învăţămîntului de 7 ani şi se va trece în mod treptat la învăţămîntul general de opt ani, care va deveni şcoala noastră de masă; ea va asigura pregătirea de cultură generală a întregului popor. Pe baza ei se vor dezvolta celelalte ramuri ale învăţămîntului din ţara noastră.

Paralel cu trecerea la învăţămîntul de opt ani se va dezvolta în continuare învăţămîntul mediu, durata şcolii de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani

Directivele Congresului al III-lea al Partidului, pun în faţa şcolii sarcina de a lega mai strîns învăţămîntul de practica construirii socialismului. In vederea găsirii celor mai potrivite căi şi forme de îmbinare a învăţămîntului cu munca productivă, se va mări la circa 25 numărul şcolilor medii care experimentează instruirea în producţie.

Pentru lărgirea bazei materiale a învăţămîntului de toate gradele, se vor acorda din fondurile statului investiţii de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959. In anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă.

AL. DINU IFRIM

In anii 1960—1965 se vor pregăti în şcoli profesionale şi tehnice şi vor intra în producţie noi cadre de muncitori calificaţi, în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii şi circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.)

Clasa a IX-a D

Incă zece minute de şlefuit şi gata! Din bucata de metal brut, Vasilica a reuşit să finiseze rigla şublerului pe care de aproape două săptămîni îl lucrează. Două săptămîni pentru Vasilica nu înseamnă mult. Dimpotrivă. In cele două săptămîni ei, elevii Şcolii medii nr. 15 din Bucureşti, au avut numai 6 ore de activitate practică la fabrică. In total nici măcar o zi de muncă. Şi ca să lucrezi manual şi pentru prima dată, jumătate dintr-un şubler în mai puţin de o zi de muncă, nu-i puţin! Ii place munca aici în fabrică, alături de colegii ei. Iată-le pe Manuela Cerbu, pe Corina Palaghiţă străduindu-se ca şi ele să realizeze piese de calitate. Maistrul Ţîrnea Anatol s-a arătat nu de mult foarte mulţumit de îndemînarea pe care elevii şcolii medii o au. Bineînţeles, n-a fost uşor. Nimeni n-ar putea spune că a fost uşor. Nici măcar băieţii, care se laudă că s-au descurcat bine încă de la început. Cine ar fi putut spune că Aurelia Păun va reuşi numai după cîteva luni să ţină atît de bine fierăstrăul mecanic în mînă, să taie fierul aşa de îndemînatică, să se descurce aşa de uşor, privind schiţa desenată pe hîrtie? Polizorul era motiv de încasat „observaţii" din partea muncitorilor din secţie întotdeauna. Dacă uita de fiecare dată să-şi pună ochelarii de protecţie! Iar toate astea o făceau să aibă emoţii de cîte ori ştia că vine la fabrică. Cine stă de vorbă cu Aurelia acum cunoaşte o fată deosebită mult de cea care era acum cinci-şase luni. Muncitorii din secţie i-au devenit prieteni buni. In mîinile ei menghina şi fierăstrăul mecanic au devenit unelte supuse.

— Dacă nu te supăr eu puţin cu vorba, te va supăra bucăţica de metal ce-ţi va intra în ochi! îi spune rîzînd vecinul ei de lucru, muncitorul Barbu Dumitrache. Maşina, dacă nu ştii să umbli cu ea, dacă nu reuşeşti s-o stăpîneşti, să-ţi simtă mîna puternică, îşi ia nasul la purtare

E drept că nimeni nu se simte prea bine cînd e mustrat dar cînd tovarăşul Dumitrache vorbeşte, elevii clasei a IX-a D, ai Şcolii medii nr 15 îl ascultă cu plăcere, indiferent încotro ar fi îndreptată mustrarea, pentru că tovarăşul Dumitrache are un fel deosebit de a le vorbi, pentru că îşi iubeşte meseria, pentru că iubeşte fabrica unde lucrează şi oamenii cu care lucrează şi pentru că în elevii de azi care vin să facă ore de practică el desluşeşte viitori muncitori calificaţi care vor veni să lucreze alături de el la fabrica „21 Decembrie".

IOANA ZAMFIR

In proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965 se prevede ca în raport cu ritmul de dezvoltare al economiei, volumul total al construcţiilor va creşte în 1965 de circa 2 ori faţă de anul 1959.

LA FOCUL DE TABARA AL PRIETENIEI

Dragi prieteni,

Vă scriu copiii din îndepărtata Grișevka, pionieri ai unui colhoz de pe pămîntul desțelenit.

Să nu ne căutați pe hărțile geografice, deoarece nu veți găsi încă acolo satul nostru.

Nu de mult pe aici era o stepă pustie, fără drumuri și fără așezări omenești. Iarna — stepa se acoperea cu un vestmînt de zăpadă orbitor de alb, iar vara cu o mantie argintie de colilie.

Astăzi, peste stepa aceasta se întind lanuri aurite de grîu, ea este brăzdată de drumuri, pe care nenumărate autocamioane transportă grîne.

Ca în basme a apărut colhozul nostru cu străzi frumoase, cu ferme. Școala noastră este cea mai mare construcție din sat. Avem și un teren sportiv. La întrecerile sportive asistă aproape toți colhoznicii.

Teatrul nostru de păpuși atrage spectatori și din alte colhozuri învecinate.

In vacanța de vară vom aprinde un foc de tabără, „foc al prieteniei", în jurul căruia ne vom întîlni cu pionieri din alte colhozuri.

Pionierii școlii din „Grișevka"
Ținutul Altai U.R.S.S.

(„Pionierskaia Pravda" nr. 36/1960)

1. Akînul (poetul popular kirghiz) Osmankul Bolebalaev, înconjurat de pionieri.

2. Pionierii fac experiențe chimice la clubul copiilor de pe lîngă uzinele Buna din R.D.G.

Copilărie fericită

Ca și ceilalți copii din patria noastră mă bucur și eu de o copilărie fericită. Cartierul în care locuim e un cartier nou, construit în anii regimului de democrație populară. Avem un apartament frumos, cu camere spațioase, ferestre mari și luminoase. Eu, cu sora mea mai mică, Anastasia, stăm într-o cameră separată. Seara, după ce ne facem lecțiile, ne petrecem ore întregi în fața televizorului.

Copiii din patria noastră au posibilitatea să cunoască frumusețile patriei, să meargă în tabere și colonii, la munte sau la mare. Cîte prietenii n-am legat pe plaja însorită de la Vasile Roaită sau în taberele de la Racovița și Polovraci ! Anul acesta voi merge la Posada.

Școli noi, biblioteci, blocuri, tabere și colonii, parcuri și grădini înflorite, iată numai cîteva din minunatele condiții pe care le-a creat partidul pentru a ne înfrumuseța viața. In semn de mulțumire, noi copiii ne străduim să învățăm cît mai bine. Pînă acum am reușit să obțin numai note foarte bune la toate materiile. Dintre toate însă, cel mai mult îmi place geografia. De aceea, caut să aflu cît mai multe lucruri din viața copiilor din țările prietene.

Pioniera
ALEXANDRINA ENEA,
cl. a IV-a, Școala de 7 ani
nr. 172, București

Dorința noastră
(scrisoare deschisă)

Noi copiii vrem pace, vrem să învățăm și să trăim fericiți.

Domnule Adenauer, dv. ațițați la un nou război împotriva Republicii Democrate Germane și împotriva Uniunii Sovietice.

Dumneavoastră și călăii fasciști vreți război cu orice preț și mințiți poporul. Arătați-ne că gîndiți cinstit și dați-i în fața justiției pe criminalii pe care îi protejați și vă sînt prieteni.

Ne referim la Speidel, Oberländer și toți coaliții lor.

Domnule Adenauer, noi, pionierii, ținem la puternica noastră prietenie cu pionierii sovietici. De aceea, nu suportăm ca să difuzați minciuni despre Uniunea Sovietică !

Noi cerem desființarea înarmării atomice în Germania Occidentală, condamnarea criminalilor fasciști care se află în guvernul dv. și imediata încetare a minciunilor și ațîțărilor împotriva Uniunii Sovietice și a Republicii noastre Democrate Germane !

Pionierii cl. a V-a C,
Școala superioară „Heinrich Heine"
Salzwedel R.D.G.
(apărută în gazeta pionierilor germani „Die Trommel" Nr. 21 — 1960)

Răspuns la un apel

Odată am auzit la radio Moscova apelul lui Ninel Scerbakov, care ruga cetățenii din Brno să-l ajute să afle unde a căzut tatăl său în luptele de lîngă Brno. Noi, elevii, ne-am dus la arhivele locale și am adunat dovezi din care reiese că eroul, căpitanul Scerbakov, a murit pe strada Krenova din oraș. A fost îngropat pe aceeași stradă. Am făcut o fotografie a mormîntului eroului sovietic și am trimis-o colegului nostru de la Moscova.

ALEXANDRA KUCEROVA
Școala de 8 ani din Brno,
Republica Cehoslovacă
Din „Pionyrské noviny" nr. 16

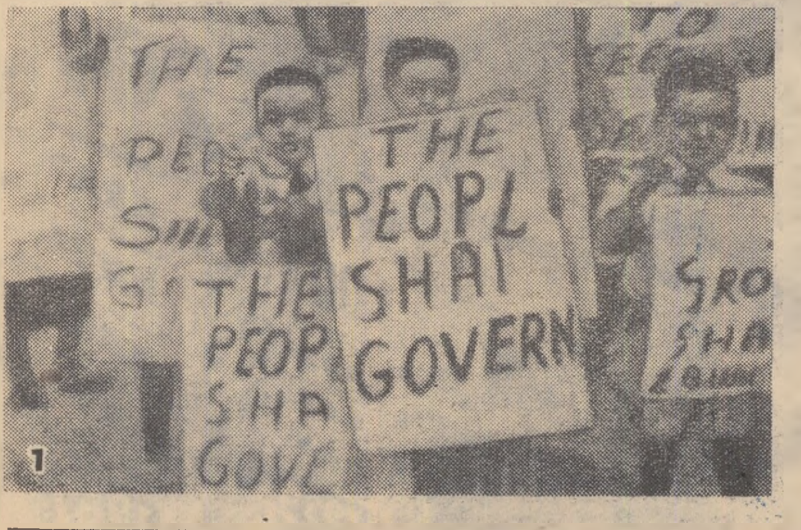
La teatrul nostru de păpuși

Avem un teatru de păpuși, înființat încă din 1952. Teatrul nostru a dat multe reprezentații la noi în școală și prin împrejurimi. Le-au plăcut tuturor. Acum, jucăm piesa „Pătrunjelul chiulangiu". Această piesă este foarte veselă. Cel mai mult se rîde atunci cînd Pătrunjelul se ascunde după tejghea. Peste puțin timp vom juca și basmul „Ios și Margareta".

Școala elementară din
Domaniewa R. P. Polonă
Din revista „Plomyczek"
nr. 20

„Poporul trebuie să conducă"

Uniunea Sud-Africană... Un teritoriu uriaș cu o populație de 15 milioane de oameni. Pămînt bogat ca în basme... Bogății care nu aparțin poporului ci, hrăpărețilorilor colonizatori... Priviți în fotografia nr. 2 această mamă care plînge, pe al cărui chip citești întreaga ei nenorocire. Mai poate fi ajutată? Pentru ea soarele și-a pierdut strălucirea. Rasiștii din orașul Durban i-au ucis fiul numai pentru faptul că avea pielea neagră... Și dacă ar fi trăit acest băiețaș care n-a știut ce înseamnă adevărata copilărie, ce fel de viață ar fi dus ? Ar fi avut aceleași „drepturi" pe care astăzi le au locuitorii

băștinași — sud-africani. Le este interzis să învețe în școlile care sînt pentru albi, să locuiască sub același acoperiș cu albii, să călătorească împreună cu albii în tramvai sau tren...

Rușinoasa inscripție „Numai pentru albi" este întîlnită la fiecare pas. Ce fel de viață poate fi asta? Hilboan Maracala, are 12 ani. Trăiește în orașul sud-african, Newestrowe. Avînd o familie mare, tatăl său n-a putut asigura viața tuturor copiilor și l-a dat pe Hilboan la un stăpîn alb. De dimineața pînă seara băiatul era nevoit să muncească din greu fără să primească nici un ban. In schimb bătaia nu-i lipsea niciodată. De aceea micul Hilboan a fugit de la stăpînul său, fapt care i-a adus pedeapsă și mai mare.

Soarta lui Hilboan o au zeci de mii de copii din Uniunea Sud-Africană. Nu au unde învăța și nici nu li se permite să învețe ; foametea și sărăcia îi obligă să muncească greu, istovitor...

Acești copii și părinții lor însă, nu vor să devină robi și se revoltă. Dar cei care protestează, care se revoltă sînt crunt pedepsiți și schingiuiți ! Nu de mult în localitatea Charpeville au fost împușcați oameni nevinovați ! 200 de morți și 400 răniți! Iată rezultatul măcelului fasciștilor care au crezut că pot înspăimînta în felul acesta pe locuitorii Uniunii Sud-Africane, care au crezut că pot transforma pe acest popor în robi supuși ! Dar s-au înșelat.

In toate orașele și satele Africii de Sud, populația cere pedepsirea și izgonirea colonialiștilor din țară.

„Poporul trebuie să conducă" au scris pe aceste afișe purtate de copiii din fotografia nr. 1 pe care o vedeți. Alături de părinții lor, au ridicat și ei degetul mare al mîinii drepte — semn cunoscut de toți africanii : Africa ! Libertate !

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.